

Lovforslag nr. L 13. Fremsat den 2. oktober 2002 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Chile

§ 1. Overenskomst af 20. september 2002 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Chile til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomst- og formueskatter, kan tiltrædes. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 29.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

OVERENSKOMST

mellem

Kongeriget Danmark og Republikken Chile
til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse
for så vidt angår skatter på indkomst og formue

Kongeriget Danmark og Republikken Chile, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår skatter på indkomst og formue, er blevet enige om følgende:

Kapitel I

Overenskomstens anvendelsesområde

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på indkomst og formue, der udskrives på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som skatter på indkomst og formue skal anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten, hele formuen, eller dele af indkomst eller formue, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter af den samlede lønsum udbetalt af foretagender, samt skatter på formueforøgelse.

De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

- a) I Chile: skatter, der pålægges efter Indkomstskatteloven, »Ley sobre Impuesto a la Renta«, (herefter omtalt som »chilensk skat«); og
- b) I Danmark:
 - (i) indkomstkatten til staten,

- (ii) den kommunale indkomstskat,
- (iii) den amtskommunale indkomstskat,
- (iv) ejendomsværdiskatten, (herefter omtalt som »dansk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art samt på formueskatter, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved slutningen af hvert år underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Kapitel II

Definitioner

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykket »Chile« betyder Republikken Chile;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, men ved anvendelsen af denne overenskomst omfatter udtrykket ikke Færøerne og Grønland;
- c) ved anvendelsen af denne overenskomst skal »Chile« og »Danmark« i tillæg til territorialfarvandet heraf omfatte havbunden og undergrunden af de undersøiske områder, der støder op til territorialfarvandet, samt de overliggende vande over denne havbund og undergrund, hvorover de udøver suverænitetstrettheder i overensstemmelse med folkeretten;

- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller luftfartøj, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor sådan transport udelukkende finder sted mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- (i) I Chile: Finansministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder; og
 - (ii) I Danmark: Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- i) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat; eller
 - (ii) enhver juridisk person eller enhver forening, der er stiftet i overensstemmelse med den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne stat, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne stat.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde, registrering eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter imidlertid ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat, eller formue, der befinder sig der.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal de kontraherende stater bestræbe sig på at afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale. Hvor der ikke foreligger en sådan aftale mellem de kontraherende staters kompetente myndigheder, skal personen ikke

være berettiget til lempelse eller fritagelse fra skat i henhold til overenskomsten.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter især:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, der har sammenhæng med efterforskning efter eller udvinding af naturforekomster.

3. Udtrykket »fast driftssted« skal også omfatte:

- a) en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde samt tilsynsvirksomhed i forbindelse hermed, men kun hvis sådant byggeplads, anlæg eller virksomhed varer mere end seks måneder, og
- b) et foretagendes levering af tjenesteydelser, herunder konsulentbistand, gennem ansatte eller andet personale engageret af foretagendet til det pågældende formål, men kun hvor sådan virksomhed (virksomhed af denne art) i det pågældende land vedvarer i en periode eller perioder, der tilsammen udgør mere end 183 dage i enhver 12-måneders periode.

For så vidt angår beregningen af tidsfrister i dette stykke, skal virksomhed, der udøves af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende, som omhandlet i denne overenskomsts artikel 9, lægges sammen med den periode, hvor virksomhed er udøvet af foretagendet, hvis de forbundne foretagendes virksomhed i væsentlig grad er den samme, med mindre foretagendernes virksomhed er udøvet på samme tid.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller

udlevering af varer tilhørende foretagendet;

- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamling af oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at drive reklame, meddele oplysninger eller udføre videnskabelig forskning for foretagendet og enhver anden lignende virksomhed, hvis den er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og 2, i tilfælde hvor en person (der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 6) handler på et foretagendes vegne og har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed, og at de vilkår, der er aftalt eller fastsat vedrørende deres kommercielle eller finansielle forhold med sådanne foretagender, ikke afviger fra hvad, der sædvanligvis ville være blevet aftalt med uafhængige repræsentanter.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller

som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Kapitel III

Beskatning af indkomst

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. I denne overenskomst skal udtrykket »fast ejendom« tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og til indkomst af fast ejendom, der anvendes til udøvelse af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver eller har drevet før-

nævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Såfremt bestemmelserne i stykke 3 ikke medfører andet, skal der, i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomst, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Fortjeneste ved international trafik

1. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved driften af skibe eller luftfartøjer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

2. I denne artikel skal

a) udtrykket »fortjeneste« omfatte, men ikke være begrænset til:

- (i) bruttoindtægter, der er opnået direkte fra driften af skibe eller luftfartøjer i international trafik, og
- (ii) renter af beløb, der er opnået direkte fra driften af skibe eller luftfartøjer i international trafik, men kun hvis sådanne renter er forbundet med denne drift.

b) udtrykket »drift af skibe eller luftfartøjer« af et foretagende omfatter også charter eller udleje på bareboat-basis af skibe eller luftfartøjer, hvis denne charter eller udleje er forbundet med foretagendets drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik.

3. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, fra brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, som anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

4. Bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og 2 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

5. Såfremt selskaber fra forskellige lande har vedtaget at drive luftfartsvirksomhed sammen i form af et konsortium, skal bestemmelserne i stykke 1 og 2 kun finde anvendelse på den del af konsortiets fortjeneste, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller

b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til fortjenesten i et foretagende i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten, hvis den er enig i, at den førstnævnte stats regulering er berettiget både i princip og med hensyn til beløbet. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende stater kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

Bestemmelserne i dette stykke skal ikke begrænse anvendelsen af »additional tax«, som betales i Chile, forudsat at »first category tax« fuldt ud kan fradrages ved beregning af beløbet af additional tax.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre rettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat gennem et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

6. Bestemmelserne i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene for enhver person, der medvirkede ved stiftelsen eller overdragelsen af de aktier eller andre rettigheder, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne stiftelse eller overdragelse.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 15 pct. af bruttobeløbet af renterne.

3. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, samt indkomst, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af pengelån i henhold til lovgivningen i den stat, hvorfra indkomsten hidrører. Udtrykket renter omfatter ikke indkomst, der er omhandlet i artikel 10.

4. Bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat gennem et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og 14 finde anvendelse.

5. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller

ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler sådant fast driftssted eller fast sted, skal renterne anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne eller den rentebærende gæld overstiger, af hvilken grund det end måtte være, de renter eller den rentebærende gæld, som ville have være aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis der ikke havde foreligget en sådan forbindelse, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på de sidstnævnte renter eller på renter af sidstnævnte gæld. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

7. Bestemmelserne i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene for enhver person, der medvirkede ved stiftelsen eller overdragelsen af den gældsfordring, som ligger til grund for udbetalingen af renterne, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne stiftelse eller overdragelse.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådan royalties kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royalty-beløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af bruttobeløbet af royalties for anvendelse af eller retten til at anvende ethvert industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr;
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af royalties i alle andre tilfælde.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til ethvert litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønstre eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller andre immaterielle ejendele, eller for anvendelse af, eller retten til at anvende, industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, eller for oplysninger om industriel, kommerciel eller videnskabelig erfaring.

4. Bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og 14 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til betaling af royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler sådant fast driftssted eller fast sted, skal royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville have være aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensynt-

tagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

7. Bestemmelserne i denne artikel skal ikke finde anvendelse, hvis det var hovedformålet eller et af hovedformålene for enhver person, der medvirkede ved stiftelsen eller overdragelsen af den rettighed, som ligger til grund for udbetalingen af royaltybeløbet, at drage fordel af denne artikel ved hjælp af denne stiftelse eller overdragelse.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af frit erhverv, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagedet) eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe, luftfartøjer og containere, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

4. Fortjeneste, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, fra afhændelse af instrumenter eller andre rettigheder, der repræsenterer et selskabs kapital beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end de i stykke 1, 2, 3 og 4 nævnte kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Såfremt selskaber fra forskellige lande har vedtaget at drive luftfartsvirksomhed sammen i

form af et konsortium, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på den del af konsortiets fortjeneste, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat.

7. I tilfælde, hvor en fysisk person, som ophører med at være hjemmehørende i en kontraherende stat og umiddelbart derefter bliver hjemmehørende i den anden kontraherende stat, af førstnævnte stat bliver anset for i skattemæssig henseende at have afstået et formuegode og beskattet i denne stat som følge heraf, kan en sådan person vælge at blive betragtet ved beskattningen i den anden stat, som om den pågældende, umiddelbart inden han blev hjemmehørende i denne stat, havde solgt og genkøbt formuegodet for et beløb svarende til dets markedsværdi på dette tidspunkt. Personen kan imidlertid ikke foretage dette valg for formuegoder, der er beliggende i hver af de kontraherende stater.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst, som oppebæres af en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved frit erhverv eller anden virksomhed af selvstændig karakter, kan kun beskattes i denne kontraherende stat. Sådant indkomst kan imidlertid også beskattes i den anden kontraherende stat:

- a) hvis han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af virksomheden; i så fald kan indkomsten beskattes i denne anden stat, men kun i det omfang den kan henføres til det faste sted;
- b) hvis han er til stede i den anden kontraherende stat i en periode eller perioder, der tilsammen udgør 183 dage eller derover i enhver 12-måneders periode; i så fald kan indkomsten beskattes i den anden kontraherende stat, men kun i det omfang den er opnået ved virksomhed udført i denne stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelses- eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Bilag til f. t. l. vedr. Danmark og Chile

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 ikke medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i enhver 12-måneders periode, der begynder eller ender i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, kun beskattes i denne stat.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenkab af medlem af bestyrelsen eller et tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som oppebæres af en person,

der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsmand, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde hvor indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsmand, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsmandens virksomhed udøves.

Artikel 18

Pensioner og underholdsbidrag

1. Pensioner, som hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i den førstnævnte stat.

2. Underholdsbidrag og andre betalinger til underhold, som betales til en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat. Underholdsbidrag og andre betalinger til underhold, som betales af en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan dog kun beskattes i førstnævnte stat, i det omfang der ikke indrømmes fradrag for den for betaleren.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. a) Gage, løn og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

b) Sådan gage, løn og lignende vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:

- (i) er statsborger i denne stat; eller
- (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 17 skal finde anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 20

Studerende

Beløb, som en studerende, lærling eller forretningspraktikant, som er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat, under forudsætning af at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 21

Andre indkomster

Indkomster, som ikke er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan beskattes i begge stater.

Kapitel IV

Beskatning af formue

Artikel 22

Formue

1. Fast ejendom, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af frit erhverv, kan beskattes i denne anden stat.

3. Skibe og luftfartøjer, som anvendes i international trafik, og rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe og luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor det

foretagende, der anvender sådanne skibe og luftfartøjer, er hjemmehørende.

4. Al anden formue tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

Kapitel V

Undgåelse af dobbeltbeskatning

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. For så vidt angår Chile, skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) personer, som er hjemmehørende i Chile og som oppebærer indkomst, der ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, kan med forbehold af de relevante bestemmelser i chilensk lovgivning, få nedslag for den således betalte skat i enhver chilensk skat, som skal betales på grundlag af den samme indkomst. Dette stykke skal finde anvendelse for enhver indkomst, der er omfattet af denne overenskomst;
- b) når ifølge enhver bestemmelse i denne overenskomst, indkomst, som oppebæres af eller formue som ejes af en person, der er hjemmehørende i Chile, er fritaget for beskatning i Chile, kan Chile alligevel tage den fritagne indkomst eller formue i betragtning ved beregning af skattebeløbet af anden indkomst eller formue.

2. For så vidt angår Danmark, skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) Medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, skal Danmark i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Chile, indrømme:
 - (i) fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Chile;
 - (ii) fradrag i den pågældende persons skat på formuen med et beløb svarende til den formueskat, som er betalt i Chile;

- b) fradraget skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstkatten eller formueskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til henholdsvis den indkomst eller den formue, som kan beskattes i Chile;
- c) i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Chile, kan Danmark medregne denne indkomst eller formue i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstkatten eller formueskatten tillade fradraget den del af indkomstkatten eller formueskatten, som kan henføres til henholdsvis den indkomst eller den formue, der hidrører fra Chile.

Kapitel VI

Særlige bestemmelser

Artikel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed.

3. Intet i denne artikel skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 4, eller artikel 12,

stykke 4, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat. Ligeledes skal enhver gældsforpligtelse, som et foretagende i en kontraherende stat har til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under de samme betingelser, som hvis den var blevet indgået med en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Selskaber i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende selskaber i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

6. I denne artikel skal udtrykket »beskatning« betyde skatter, der er omfattet af denne overenskomst.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse stater interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der er omfattet af overenskomsten (og kan bruges ved fastsættelse af merværdiafgift), for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omhandlet i det første punktum. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;

- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;

- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

3. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat indhente oplysningerne, som anmodningen angår, på samme måde, som hvis det angik dets egen beskatning, uanset den anden stat på dette tidspunkt ikke har behov for oplysningerne. Hvis den kompetente myndighed i en kontraherende stat særskilt anmoder om det, skal den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat søge at fremskaffe oplysninger efter denne artikel i den anmodede form, så som skriftlige vidneerklæringer og kopier af komplette originaldokumenter (herunder regnskabsbøger, papirer, udtalelser, protokoller, bilag eller skriftlige fremstillinger) i samme omfang, som sådanne erklæringer og dokumenter kan indhentes i henhold til den anden stats lovgivning og forvaltningspraksis vedrørende dens egne skatter.

Artikel 27

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 28

Forskellige regler

1. Med hensyn til fælles investeringskonti eller fonde (som f.eks. den eksisterende »Foreign Capital Investment Fund«, lov nr.18.657), som skal svare skat af overførelser, og som er forpligtet til at være administreret af en person, der er hjemmehørende i Chile, skal bestemmelserne i denne overenskomst ikke fortolkes således, at de begrænser Chiles ret til at beskatte udbetalinger

fra sådanne konti eller fonde, for så vidt angår investeringer i aktiver, som befinder sig i Chile.

2. For så vidt angår artikel XXII, stykke 3, (konsultationer) i GATS-aftalen (General Agreement on Trade in Services), er de kontraherende stater enige om, at uanset det nævnte stykke kan enhver uoverensstemmelse mellem dem om, hvorvidt en forholdsregel falder inden for rækkevidden af denne overenskomst, kun indbringes for GATS-rådet (Council for Trade in Services), som det er muligt efter det nævnte stykke, med samtykke af begge kontraherende stater. Enhver tvivl om fortolkningen af nærværende stykke skal løses efter artikel 25, stykke 3, eller, hvis der ikke kan opnås enighed under denne fremgangsmåde, efter enhver anden fremgangsmåde, som de kontraherende stater bliver enige om.

3. Intet i denne overenskomst skal berøre anvendelsen af de gældende regler i den chilenske lovgivning DL 600 (Lov om udenlandske investeringer), således som de er i kraft på det tidspunkt, hvor denne overenskomst undertegnes, og som de over tid måtte blive ændret uden at påvirke deres almindelige principper.

4. Under hensyn til at hovedformålet med overenskomsten er at undgå international dobbeltbeskatning, er de kontraherende stater enige om, at dersom overenskomstens bestemmelser benyttes på en sådan måde, at der opnås fordele, som ikke var påtænkt eller tilsigtet, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater, under fremgangsmåden for gensidige aftaler efter artikel 25, anbefale særlige ændringer af overenskomsten. De kontraherende stater er endvidere enige om, at enhver sådan anbefaling vil blive overvejet og drøftet hurtigst muligt med henblik på om nødvendigt at ændre overenskomsten.

5. Intet i denne overenskomst skal berøre beskatningen i Chile af en person, der er hjemmehørende i Danmark, med hensyn til fortjeneste, som henføres til et fast driftssted i Chile, både under »first category tax« og »additional tax«,

men kun såfremt »first category tax« kan fradrages ved beregningen af »additional tax«.

Kapitel VII

Slutbestemmelser

Artikel 29

Ikrafttræden

1. Hver af de kontraherende stater skal ad diplomatisk vej give den anden stat underretning om opfyldelsen af de betingelser, som efter lov stilles for overenskomstens ikrafttræden. Denne overenskomst skal træde i kraft på datoen for den seneste af disse underretninger.

2. Overenskomstens bestemmelser skal have virkning:

a) I Chile:

for så vidt angår skatter på indkomst oppebåret eller beløb betalt, godskrevet en konto, stillet til disposition, eller bogført som udgift, på eller efter den første dag i januar i det kalenderår, som følger efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft; og

b) I Danmark:

for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår.

Artikel 30

Opsigelse

1. Denne overenskomst skal forblive med at have virkning i ubestemt tid, men hver af de kontraherende stater kan på eller inden den tredvte dag i juni i ethvert kalenderår, som begynder efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, ad diplomatisk vej give den anden kontraherende stat skriftlig meddelelse om opsigelse.

2. Overenskomstens bestemmelser skal ophøre med at have virkning:

a) I Chile:

for så vidt angår skatter på indkomst oppebåret eller beløb betalt, godskrevet en konto, stillet til disposition, eller bogført som udgift, på eller efter den første dag i januar i det kalenderår, som følger efter det år, i hvilket meddelelsen er givet; og

b) I Danmark:

for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket meddelelsen er givet, og følgende indkomstår.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

For Kongeriget Danmark

Svend Erik Hovmand

Udfærdiget i to eksemplarer i København, den 20. september 2002, på dansk, spansk og engelsk, således at alle tre tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem den danske og spanske tekst, skal den engelske tekst være afgørende.

For Republikken Chile

Nicolas Eyzaguirre

Protokol til overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Republikken Chile til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst og formue

Ved undertegnelsen af overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Republikken Chile til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår skatter på indkomst og formue, er undertegnede blevet enig om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integrerende del af overenskomsten.

1. Artikel 5

I forbindelse med efterforskningsvirksomhed efter naturforekomster, er der enighed om, at artikel 5, stykke 3, litra b, skal finde anvendelse i det omfang, disse ydelser ikke er udført af den person, til hvem koncessionen til efterforskning eller udnyttelse er indrømmet.

2. Artikel 7

Der er enighed om, at bestemmelserne i artikel 7, stykke 3, skal finde anvendelse alene, hvis udgifterne kan henføres til det faste driftssted i overensstemmelse med bestemmelserne i skattelovgivningen i den kontraherende stat, i hvilken det faste driftssted er beliggende.

3. Artikel 11 og 12

Hvis Chile - i en aftale eller overenskomst indgået mellem Chile og en tredje stat, der er medlem af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling - går med til at fritage renter eller royalties (enten generelt eller for særlige typer af renter og royalties), der hidrører fra Chile,

fra beskatning, eller at nedsætte satsen for skat, som fastsat i stykke 2 i henholdsvis artikel 11 og 12, skal sådan fritagelse eller nedsættelse automatisk finde anvendelse under samme betingelser, som hvis det havde været fastsat i denne overenskomst.

4. Artikel 24

i) Intet i denne overenskomsts artikel 24 skal finde anvendelse på videreførelse, fornyelse eller ændring af en bestemmelse i skattelovgivning, som strider mod denne artikel, og som eksisterer på tidspunktet for overenskomstens undertegnelse.

ii) Betingelsen, der er fastsat i artikel 31, nr. 12, i indkomstskatteloven («Ley de Impuesto a la Renta») om en skattesats på 30 pct. eller højere, skal anses som opfyldt for royalties, hvis retmæssige ejer er hjemmehørende i Danmark.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i to eksemplarer i København, den 20. september 2002, på dansk, spansk og engelsk, således at alle tre tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem den danske og spanske tekst, skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark

Svend Erik Hovmand

For Republikken Chile

Nicolas Eyzaguirre

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at bemyndige regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Chile og dermed gennemføre dens bestemmelser i Danmark, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at både Danmark og Chile beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Både Danmark og Chile beskatter efter globalindkomstprincippet. En person, som er hjemmehørende i Danmark (henholdsvis Chile), er fuldt skattepligtig til Danmark (henholdsvis Chile), dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, uanset hvorfra i verden de måtte hidrøre.

Samtidig har begge lande regler om begrænset skattepligt. Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Chile, modtager indkomster fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst efter reglerne om begrænset skattepligt i kildeskatteloven eller selskabsskatteloven. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Chile (globalindkomstprincippet), og der vil hermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Det samme gælder med modsat fortegn, hvis indkomsten hidrører fra Chile og modtages i Danmark.

Den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder regler for, hvornår Danmark, henholdsvis Chile, kan beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), af indkomst fra den anden stat (kildestatens). For kildestatens vedkommende er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt fratager sin begrænsede skattepligt på indkomster, der tilflyder en modtager i den anden stat. For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i beskatningsretten, ligesom

bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jfr. nedenfor.

Det bemærkes, at overenskomsten ikke i sig selv medfører, at Danmark beskatter en given indkomst. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som flyder til eller fra Chile, skal der være hjemmel til dette både i den interne danske skattelovgivning og i dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan således godt give Danmark ret til at beskatte en bestemt type indkomst, men Danmark kan kun udnytte denne beskatningsret i det omfang, at der er hjemmel i dansk skattelovgivning til at opkræve den pågældende skat.

Udover regler om fordeling af beskatningsretten indeholder overenskomsten bestemmelser om, hvordan dobbeltbeskatning lempes, den såkaldte metodebestemmelse (overenskomstens artikel 23). Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke forhindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves først »efterfølgende«.

Lempelsesmetoden er ordinær credit. For Danmarks vedkommende indebærer dette, at hvis en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra en kilde i Chile, og Chile efter overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i Chile. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jfr. ligningslovens § 33.

Endvidere har dobbeltbeskatningsoverenskomsten en artikel 26 om udveksling af oplysninger. Efter denne bestemmelse skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til de chilenske skattemyndigheder. Om nødvendigt skal de danske myndigheder indhente oplysningerne hos personer eller selskaber m.v. her i landet til brug for de chilenske myndigheder. Indhentning af oplysninger sker efter reglerne i skattekontrolløven. Tilsvarende skal Chiles skattemyndigheder

sende oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende disse oplysninger ved skatteligning her i landet. Om nødvendigt skal de chilenske myndigheder indhente oplysningerne hos personer eller selskaber m.v. i Chile.

Endelig indeholder overenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering, bestemmelser om løsnung af tvivlsspørgsmål, bestemmelser om diplomater, forskellige regler og endelig bestemmelser om ikrafttrædelse og opsigelse af overenskomsten.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten følger i vidt omfang den model, som er udarbejdet i OECD-regi, og som ligger til grund for det danske forhandlingsoplæg. Der indgår dog også elementer fra den model, der er udarbejdet i FN-regi til overenskomster mellem industrialiserede lande og udviklingslande.

OECD-modellen og FN-modellen er på ingen måde bindende. I praksis ses mange afvigelser fra de to modeller. En overenskomst må nødvendigvis være et kompromis mellem to landes synspunkter.

Forholdet til den hidtil gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst

I dag er der ikke nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Chile.

Økonomiske konsekvenser for stat, amt og kommuner

Formålet med en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to stater er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udvikling af økonomiske relationer mellem de to stater. Herved opnår virksomheder og personer i den ene stat bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i den anden stat som følge af, at dobbeltbeskatning undgås og som følge af større klarhed om de skattemæssige dispositioner.

Der er i dag ikke en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Chile, så hver stat kan i overensstemmelse med dens interne skatteret beskatte indkomst, som hidrører fra denne stat og modtages af selskaber og personer, hjemmehørende i den anden stat.

For indkomst, som personer og selskaber bosat i Danmark modtager fra Chile medfører overenskomsten en række begrænsninger af Chiles ret til at beskatte denne indkomst. Det betyder, at disse skattepligtige skal betale mindre skat i Chile, men indebærer til gengæld også, at de pågældende opnår mindre modregning i den danske skat af indkomsten. Danmarks beskatningsret begrænses på tilsvarende vis. Begrænsningen i beskatningen gælder især renter og udbytter.

Begrænsningen af Chiles beskatning af renter medfører, at der betales mindre skat af renter i Chile, og der vil således være mindre chilensk skat til modregning i dansk skat af renter fra Chile. Den mindre modregning (credit) skønnes med stor usikkerhed at andrage et yderst beskedent beløb.

I overensstemmelse med dansk ønske kan pensioner ifølge overenskomsten beskattes i udbetalingsstaten. Overenskomsten giver således Danmark ret til at opretholde beskatningen af pension, som udbetales i Danmark til bosatte i Chile.

Samlet skønnes overenskomsten at medføre et yderst beskedent merprovenu.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Chile indgår i disse år en lang række dobbeltbeskatningsoverenskomster. Fraværet af en dansk-chilensk dobbeltbeskatningsoverenskomst vil kunne stille danske virksomheder ringere end udenlandske konkurrenter i forbindelse med aktiviteterne i Chile.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget indebærer ingen miljømæssige konsekvenser.

Lovforslagets administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for skattemyndighederne eller for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Lovforslaget skønnes at have yderst beskedne provenumæssige konsekvenser.	
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Chile indgår i disse år en lang række dobbeltbeskatningsoverenskomster. Fraværet af en dansk-chilensk overenskomst vil kunne stille danske virksomheder ringere end udenlandske konkurrenter i forbindelse med aktiviteterne i Chile.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Chile. Overenskomsten er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Det vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft, når begge lande har givet underretning, og den finder anvendelse fra og med det følgende indkomstår, jfr. artikel 29.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

De enkelte artikler i den dansk-chilenske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene

stat (bopælsstaten) og begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomster fra denne stat (kildestaten).

Artikel 2. Skatter omfattet af overenskomsten.

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske indkomstskatter samt ejendomsværdiskatten er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten, amterne eller kommunerne. Sociale bidrag (for Danmarks vedkommende arbejdsmarkedsbidraget) er ikke omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3. Almindelige definitioner.

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som har den anførte betydning overalt i overenskomsten. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da skatteområdet er et hjemmestyreanliggende for disse dele af riget.

Udtrykket person omfatter en fysisk person og et selskab samt enhver anden sammenslutning af personer, mens udtrykket selskab omfatter enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende be-

handles som en juridisk person. Artiklen definerer endvidere udtrykkene foretagende i en kontraherende stat, foretagende i den anden kontraherende stat, international trafik, kompetent myndighed og statsborger.

Udtrykket international trafik defineres anderledes i forhold til OECD-modellen. Transport, som udelukkende sker mellem to steder i et land, er ikke omfattet af begrebet, selv om denne transport sker med et skib eller fly, som ellers anvendes i international trafik.

Endvidere fastsættes i stk. 2, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted.

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være hjemmehørende i en af de to stater. Udtrykket en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til den pågældende stat på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet lignede kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning ("dobbelt-domicil").

I overenskomstens forstand kan en person kun være hjemmehørende i en stat. Når artikel 6 – 22 om fordeling af beskatningsret mellem de to stater (bopælsstat og kildestat) skal anvendes i en given sag, må det være fastslået, i hvilken stat den pågældende person er hjemmehørende i overenskomstens forstand, den såkaldte bopælsstat. Det samme gælder ved anvendelsen af metodebestemmelsen i artikel 23.

Stk. 2 og 3 opstiller en række kriterier for løsning af tilfælde, hvor en person har dobbelt-domicil.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a - d. Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de er anført.

For selskaber anvendes bestemmelsen i stk. 3. Hvis et selskab er fuldt skattepligtigt i begge stater, skal de to stater søge at afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale. I mangel af en sådan aftale, er selskabet ikke berettiget til at opnå skattnedsættelse eller –frigørelse efter overenskomsten. Stk. 3 afviger herved fra OECD-modellen, som i sådanne tilfælde anser selskabet for at være hjemmehørende i den stat, hvor det har dets virkelige ledelse.

Artikel 5. Fast driftssted.

Artikel 5 fastsætter, hvornår et foretagende i den ene stat udøver erhvervsvirksomhed i den anden stat i

et sådant omfang, at virksomheden skal anses for at udgøre et fast driftssted. Definitionen af fast driftssted er vigtig, for den giver rammen for beskatning af fortjeneste, som et foretagende i en stat (bopælsstaten) opnår ved virksomhed i den anden stat (kildestaten), jf. artikel 7. Hvis virksomhed sker gennem et fast driftssted i kildestaten, kan denne stat beskattes af fortjenesten ved virksomheden. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste, som et foretagende i en stat oppebærer ved virksomhed i den anden stat, kun kan beskattes i foretagendets bopælsstat. Definitionen af fast driftssted har desuden betydning flere andre steder i overenskomsten, f.eks. i artikel 15 om lønindkomst.

Definitionen afviger på flere punkter fra OECD-modellen, idet flere typer virksomhed medfører fast driftssted.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted i forbindelse med efterforskning eller udvinding af naturforekomster.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør efter stk. 3 dog kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 6 måneder. Efter interne danske regler anses et bygge- og anlægsarbejde for at danne fast driftssted allerede fra første dag. 6-månedersfristen er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten, så en stat ikke beskatter et foretagende fra den anden stat af fortjeneste ved bygge- og anlægsarbejder udført i førstnævnte stat i et begrænset tidsrum. Sådant fortjeneste kan herefter kun beskattes i foretagendets bopælsstat.

De 6 måneder svarer til FN-modellens tidsgrænse. Der er således en afvigelse fra OECD-modellen, som har en tidsgrænse på 12 måneder.

Stk. 3 er også udvidet i forhold til OECD-modellen derved, at den også omfatter ydelse af tjenesteydelser gennem ansatte eller andet personale i en periode på mindst 183 dage i en 12-månedersperiode. Denne regel er inspireret af FN-modellen.

Artikel 5, stk. 4, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted. Bestemmelsen følger stort set OECD-modellen; dog er der indsat en regel i litra e om, at et fast forretningssted udelukkende til at drive reklame, meddele oplysninger eller udføre videnskabeligt arbejde for det pågældende foretagende ikke danner fast driftssted.

Stk. 5 og 6 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil forelig-

ge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, der ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuldmagt til at forpligte denne, medfører efter de danske skatteregler ikke, at fuldmagtsgiveren får fast driftssted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en chilensk fuldmagtsgiver, men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i foretagendets bopælsstat, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 2 har grundreglen om, at det faste driftssted skal medregne den fortjeneste, som det ville have haft, hvis det var et selvstændigt foretagende, der drev samme eller lignende virksomhed under samme eller lignende forhold, og det helt uafhængigt gjorde forretninger med det foretagende, som det er en del af. Stk. 3 angår fradrag for udgifter ved opgørelse af fortjenesten i et fast driftssted. I tilknytning hertil bestemmer punkt 2 i den tilknyttede protokol, at når en stat skal opgøre den skattepligtige fortjeneste i et fast driftssted, som er beliggende i denne stat, anvendes stk. 3 alene i det omfang, der er fradrag for udgifterne efter den interne skatteret i den pågældende stat.

Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

I tilknytning til artikel 7 har artikel 28, stk. 5, en regel, hvorefter Chile under visse betingelser kan på-

lægge et fast driftssted både »first category tax« og »additional tax«. Disse skatter er nærmere omtalt under artikel 10 om udbytte.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik.

Fortjeneste opnået ved drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartselskab er hjemmehørende. Som nævnt under artikel 3, er definitionen af »international trafik« anderledes end i OECD-modellen.

Stk. 2, litra a, bestemmer, at begrebet »fortjeneste« i denne artikel omfatter bruttoindtægt ved drift af skibe eller luftfartøjer i international trafik. Begrebet omfatter desuden renter af sådanne indtægter, men kun hvis renterne har sammenhæng med driften. Stk. 2, litra b, bestemmer, at »drift af skibe eller luftfartøjer« også omfatter charter eller udleje på bare-boat basis, dersom det står i sammenhæng med driften i international trafik.

Stk. 3 bestemmer, at et foretagendes fortjeneste ved brug, rådighedstilfælde eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Efter stk. 4 gælder stk. 1 og 2 også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et foretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 5 er der indsat en særlig bestemmelse for tilfælde, hvor luftfartsforetagender fra forskellige lande arbejder sammen i et konsortium.

Bestemmelsen gælder generelt, men har normalt især betydning for beskatningen af SAS. For tiden har bestemmelsen dog ingen praktisk betydning, da SAS ikke flyver til Chile, og der ikke er andre internationale luftfartskonsortier, som flyver mellem Danmark og Chile.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæstætter det såkaldte »armslængdeprincip« for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender - som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat - handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så fortjenesten fastsættes, som den ville have været, hvis foretagenderne havde handlet med hinanden på almindelige markedsmæssige vilkår.

Hvis den ene stat foretager en korrektion for et foretagende i denne stat af den fortjeneste, som foretagendet

det har aftalt for samhandel med et forbundet foretagende i den anden stat, kan den anden stat efter stk. 2 foretage en såkaldt korresponderende korrektion for det forbundne foretagende. Den korresponderende korrektion skal i princippet svare til den nedsættelse, henholdsvis forhøjelse, der er en følge af den primære korrektion. Stk. 2 er ændret lidt i forhold til OECD-modellen, så det er klart, at en korrektion i den ene stat ikke automatisk medfører en korresponderende korrektion i den anden stat, men at en korresponderende korrektion vil være baseret på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Artikel 10. Udbytte.

Artiklen angår tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, udlodder udbytter til en aktionær, som er hjemmehørende i den anden stat. I så fald er beskatningsretten til udbytterne delt mellem denne kildestat og denne bopælsstat.

Udbytter kan efter stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat.

Udbytterne kan efter stk. 2 også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret:

- a. Kildestaten kan højst beskatte udbytter betalt af et datterselskab til et moderselskab med 5 pct., hvis moderselskabet ejer mindst 25 pct. af kapitalen i datterselskabet.
- b. I alle andre tilfælde kan kildestaten højst beskatte udbytter med 15 pct.

I stk. 2 er det videre bestemt, at disse maksimums-satser ikke begrænser Chiles ret til at opkræve »additional tax«, så længe »first category tax« fuldt ud kan modregnes i »additional tax«. Baggrunden for denne bestemmelse er Chiles selskabsskattesystem, hvor landet først beskatter et selskabs overskud med en første kategori skat i det år, hvor overskuddet indtjenes, og derefter beskatter selskabet med en tillægsskat i det år, hvor det udlodder overskud efter skat til aktionærerne. For tiden er første kategori skatten på 15 pct. og tillægsskatten på 35 pct. Første kategori skatten modregnes dog i tillægsskatten. Tillægsskatten skal altså ikke anses som en udbytteskat, så denne skat skal ikke nedsættes til maksimums-satserne i stk. 2.

Udtrykket »udbytter« er defineret i stk. 3.

Stk. 4 omhandler tilfælde, hvor udbyttmodtageren driver erhvervsvirksomhed gennem et fast driftssted i kildestaten eller udøver frit erhverv gennem et fast sted i denne stat, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udbytteudlodningen, er direkte forbundet

med det faste driftssted eller faste sted. I så fald gælder maksimums-satserne i stk. 2 ikke, men udbytterne beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7 eller som indkomst ved frit erhverv efter bestemmelsen i artikel 14.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sine udbytter fra selskabet.

Stk. 6 har en antimisbrugs-bestemmelse, hvorefter artiklen ikke finder anvendelse, hvis arrangementet alene er indgået med henblik på at drage fordel af bestemmelserne.

Artikel 11. Renter.

Artiklen angår renter, som hidrører fra den ene stat og betales til en modtager, der er hjemmehørende i den anden stat. I så fald er beskatningsretten til renterne delt mellem denne kildestat og denne bopælsstat.

Efter stk. 1 kan renter beskattes i modtagerens bopælsstat.

Efter stk. 2 kan renterne også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat, må kildestatens skat ikke være højere end 15 pct. af renternes bruttobeløb. Efter OECD-modellen er maksimums-satsen på 10 pct.

I punkt 3 i den tilknyttede protokol er derfor aftalt en mestbegunstigelses-klausul, hvorefter Chile ikke må opkræve højere kildeskat af rentebetalinger til Danmark, end Chile aftaler i dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre OECD-lande.

Begrebet »renter« defineres i stk. 3. Ved anvendelsen af artikel 11 omfatter renter indkomst af gældsfordringer af enhver art samt indkomst, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af pengelån efter kildestatens lovgivning. Det sidste led afviger fra OECD-modellens definition.

Stk. 4 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, så renter af fordringer, der er direkte forbundet med et fast driftssted eller fast sted, beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller som indkomst ved frit erhverv efter artikel 14.

Stk. 5 bestemmer, hvornår renter skal anses for at hidrøre fra en stat (kildestaten).

Stk. 6 gentager armlængdeprincippet, som omhandlet i artikel 9.

Stk. 7 har samme antimisbrugs-bestemmelse som artikel 10, stk. 6.

Artikel 12. Royalties.

Artiklen angår royalties, som hidrører fra den ene stat og betales til en modtager, der er hjemmehørende i den anden stat. I så fald er beskatningsretten til disse royalties delt mellem denne kildestat og denne bopælsstat.

Bestemmelsen om kildestatsbeskatning af royalties er en afvigelse fra OECD-modellen, der bestemmer, at royalties som hovedregel kun kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Bestemmelsen afviger endvidere fra OECD-modellen derved, at royalty-begrebet også omfatter vederlag for udleje af udstyr.

I punkt 3 i den tilknyttede protokol er derfor aftalt en mestbegunstigelses-klausul, hvorefter Chile ikke må opkræve højere kildeskat af royalty-betalinger til Danmark, end Chile aftaler i dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre OECD-lande.

Efter stk. 1, kan royalties beskattes i modtagerens bopælsstat.

Efter stk. 2 kan royalties også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af royalty-beløbet er hjemmehørende i den anden stat, må kildestatens skat ikke være højere end 15 pct. af bruttobeløbet af de pågældende royalties, dog 5 pct. af bruttobeløbet af vederlag for udleje af udstyr.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 3. Begrebet omfatter som nævnt også vederlag for anvendelsen eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabelige udstyr. Et foretagendes vederlag for udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, er dog omfattet af artikel 8, stk. 3, så det kun kan beskattes i foretagendets bopælsstat.

Stk. 4 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 4 (om fast driftssted eller fast sted), mens stk. 5 bestemmer, hvornår royalties hidrører fra en stat (kildestaten), og stk. 6 gentager armslængdeprincippet, som omhandlet i artikel 9. Stk. 7 har samme antimisbrugs-bestemmelse som artikel 10, stk. 6, og artikel 11, stk. 7.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 og 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rörlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted eller et fast sted - eller af det faste driftssted/faste sted som sådant - beskattes i den stat, hvor den fast ejendom, det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly samt containere, der anvendes i international trafik, eller af

rörlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan efter stk. 3 kun beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Stk. 4 går ud på, at en stat har ret til at beskatte fortjeneste ved afståelse af instrumenter eller andre retigheder, hvis værdi repræsenterer kapitalen i et selskab, der er hjemmehørende i denne stat. Bestemmelsen omfatter især aktier, men også optioner og andre finansielle instrumenter. Bestemmelsen afviger fra OECD-modellen, hvor fortjeneste ved afhændelse af aktier og lignende kun kan beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Efter stk. 5 kan andre kapitalgevinster kun beskattes i afhænderens bopælsstat.

Stk. 6 angår fortjeneste ved et internationalt luftfart-konsortiums afståelse af formuegoder. Bestemmelsen medfører, at for SAS's vedkommende vil bestemmelserne i artikel 13 om beskatning af fortjeneste ved afhændelse af formuegoder kun finde anvendelse for den del af SAS's fortjeneste, der svarer til den danske partners andel i SAS.

Stk. 7 indeholder bestemmelser om avancebeskatning i tilfælde, hvor en fysisk person flytter fra Danmark til Chile eller omvendt, og fraflytningsstaten anser den pågældende person for at have afstået et formuegode ved fraflytningen og beskatter i overensstemmelse hermed. Bestemmelsen medfører, at personen kan vælge, at tilflytningsstaten skal anse den pågældende for at have afstået og genkøbt formuegodet, umiddelbart inden han blev hjemmehørende i denne stat, til markedsværdien på dette tidspunkt. En fysisk person kan dog ikke foretage et sådant valg for fast ejendom, fast driftssted eller fast sted, der er beliggende i de to stater.

Bestemmelsen får f.eks. betydning, hvis en person flytter fra Danmark til Chile, og Danmark beskatter den urealiserede aktieavance på fraflytningstidspunktet, jfr. aktieavancebeskatnings-lovens § 13 a. I så fald kan personen vælge, at Chile skal anse den pågældende for at have købt aktierne umiddelbart inden tilflytningen, så Chile ved en senere afhændelse af aktierne kun beskatter den del af avancen, der vedrører den periode, hvor den pågældende var hjemmehørende i Chile.

Artikel 14. Frit erhverv.

Artiklen omfatter tilfælde, hvor en fysisk person, der er hjemmehørende i den ene stat, udøver frit (liberalt) erhverv af selvstændig karakter i den anden stat, f.eks. som læge, tandlæge, advokat, revisor, arkitekt eller ingeniør.

Indkomst, som en person opnår ved udøvelse af frit erhverv, kan som hovedregel kun beskattes i personsens bopælsstat.

Sådan indkomst kan imidlertid også beskattes i den anden stat (kildestaten), hvis personen til stadighed har et såkaldt fast sted til sin rådighed i kildestaten, og virksomheden udøves derfra, eller hvis den pågældende opholder sig i kildestaten i mere end 183 dage i en 12-månedersperiode. Kildestaten kan alene beskatte så stor en del af indkomsten, der kan henføres til det faste sted eller til det pågældende ophold i kildestaten.

Begrebet »fast sted« er ikke defineret i overenskomsten (i modsætning til fast driftssted). Normalt vil et fast sted forudsætte, at der er en lokalitet, hvor kunder kan henvende sig, f.eks. en klinik, et kontor, en tegnestue eller lignende.

Artikel 15. Personligt arbejde i tjenesteforhold.

Artiklen omhandler beskatning af lønindkomst. Hvis en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), udfører lønarbejde i den anden stat (kildestaten), kan både bopælsstat og kildestat beskatte lønindkomsten. Efter stk. 2 kan kildestaten dog ikke beskatte, hvis

- lønmodtageren højst opholder sig i kildestaten i 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende kalenderår, og
- lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i kildestaten, og
- lønnen ikke påhviler et fast driftssted eller fast sted, som en arbejdsgiver i bopælsstaten har i kildestaten.

Alle tre betingelser i stk. 2 skal være opfyldt.

Bestemmelsen svarer til OECD-modellen.

Det er således kun Danmark, der kan beskatte en lønmodtager hjemmehørende i Danmark af lønindkomst optjent i Chile, når den pågældende er ansat hos en dansk arbejdsgiver og udsendt af denne til arbejde i Chile i f.eks. 180 dage i en 12-månedersperiode, og lønnen er betalt af denne arbejdsgiver. Men Chile kan også beskatte lønnen, hvis arbejdet f.eks. vedrører et fast driftssted eller fast sted, som arbejdsgiveren har i Chile.

Efter stk. 3 kan lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kun beskattes i den stat, hvor den pågældende lønmodtager er hjemmehørende.

Artikel 16. Bestyrelses honorarer.

Bestyrelses honorarer m.v. kan beskattes i den stat, hvorfra beløbet hidrører.

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk.

Efter stk. 1 kan den stat, hvor en kunstner eller sportsudøver udøver sin virksomhed, beskatte vederlaget herfor.

Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, jfr. stk. 2. Dette vil typisk være et selskab.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte chilenske kunstnere på optræden i Danmark, med mindre opholdet eller arbejdet her i landet er af en sådan karakter, at der bliver tale om skattepligt efter de almindelige regler, jfr. bemærkningerne til artikel 15.

Artikel 18. Pensioner.

Alle former for pensioner - sociale pensioner, private pensioner og tjenestemandspensioner - kan beskattes i den stat, hvorfra de hidrører.

Artikel 18 medfører desuden, at underholdsbidrag kun kan beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Men hvis underholdsbidrag betales af en person i den anden stat, som ikke har fradragsret for betalingen, kan bidraget dog ikke beskattes i modtagerens bopælsstat.

Artikel 18 omfatter ikke andre sociale ydelser end pension. Da overenskomsten ikke har nogen udtrykkelig bestemmelse om sådanne ydelser, er de omfattet af artikel 21 om »anden indkomst«. Bestemmelsen medfører, at sådanne sociale ydelser kan beskattes både i den stat, hvorfra de hidrører, og i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende.

Artikel 19. Offentlige hverv.

Vederlag til offentligt ansatte beskattes efter stk. 1 som hovedregel kun i den udbetalende stat (kildestaten). Men sådant vederlag kan kun beskattes i den anden stat (bopælsstaten), hvis arbejdet er udført dér og modtageren enten er statsborger i denne stat eller var blevet hjemmehørende i bopælsstaten af anden grund end for at påtage sig det pågældende hverv. Bestemmelsen har alene betydning for ambassadepersonale og lignende.

Er der tale om vederlag i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, anvendes bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 17, jfr. stk. 2.

Tjenestemandspension i forbindelse med tidligere udførelse af offentligt hverv er omfattet af artikel 18.

Artikel 20. Studerende.

Stipendier og lignende til studerende og erhvervspraktikanter beskattes i kildestaten.

Artikel 21. Andre indkomster.

Indkomster, der ikke er specifikt omhandlet andre steder i overenskomsten, kan beskattes i begge stater.

Artikel 22. Formue.

Formue bestående af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Formue i form af løsøre tilknyttet et fast driftssted eller et fast sted kan beskattes i den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

Formue bestående af skibe og fly, der kan anvendes i international trafik, og af løsøre, herunder containere, der er tilknyttet disse skibe og fly, kan kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende.

Al anden formue kan kun beskattes i den stat, hvor ejeren er hjemmehørende.

Danmark pålægger ikke en generel formueskat. Artiklen har for Danmarks vedkommende kun relevans for ejendomsværdiskatten.

Artikel 23. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning.

Artiklen indeholder den såkaldte metodebestemmelse, dvs. den fremgangsmåde, som bopælsstaten skal anvende for at undgå dobbeltbeskatning af indkomst, som også kan beskattes i kildestaten.

Danmark anvender credit-metoden som lempelsesmetode, jfr. stk. 2, litra a og b. Hvis en person eller et selskab m.v., som er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra en chilensk kilde, og Chile også kan beskatte denne indkomst, skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt i Chile, eller den del af den danske skat, der falder på den chilenske indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jfr. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager indkomst, som efter overenskomsten kun kan beskattes i Chile, anvendes exemption med progressionsforbehold, jfr. stk. 2, litra c). Dette betyder, at den danske skat ned sættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den chilenske skat. Imidlertid indgår indkomsten i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«. Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

Chile lemper efter stk. 1 på samme måde som Danmark.

Artikel 24. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer.

En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende stat.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten.

Artikel 25. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 26. Udveksling af oplysninger.

Artiklen pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser eller de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til at udveksle oplysninger gælder for de skatter, der er omfattet af overenskomsten, for så vidt som beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten. Der skal således udveksles oplysninger til brug ved påligningen af såvel statslige som amtslige og kommunale skatter i Danmark og tilsvarende ved påligningen af de statslige, regionale og lokale skatter, der eksisterer i Chile.

Det er særligt aftalt, at udvekslede oplysninger også kan anvendes til fastsættelse af merværdiafgift.

Det er ikke nogen betingelse, at de udvekslede oplysninger skal angå en person, der er hjemmehørende i Danmark eller Chile. De to staters skattemyndigheder kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk

Bilag til f. t. l. vedr. Danmark og Chile

beskatning af en person, som er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftssted her i landet.

Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige på samme måde som de oplysninger, som en skattemyndighed indhenter til sit eget brug.

En stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som ikke er i overensstemmelse med lovgivning eller forvaltningspraksis i denne eller den anden stat, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser, jf. stk. 2.

I stk. 3 er det præciseret, at en stats skattemyndigheder skal indhente oplysninger, som den anden stat anmoder om, selv om den førstnævnte stat ikke selv skal bruge oplysningerne, og at den pågældende stat skal indhente oplysningerne på samme måde, som hvis det angik dets egen beskatning. Det er også aftalt, at en stats skattemyndigheder skal søge at efterkomme ønsker fra den anden stats myndigheder om at afgive oplysningerne på særlig måde.

Udveksling af oplysninger efter artikel 26 kan ske på forskellige måder.

Der bliver især udvekslet oplysninger efter anmodning. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Chile i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i den anden stat har eller kan fremskaffe oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen, kan de anmode den anden stats myndigheder om at sende oplysningerne til brug i den konkrete sag. Myndighederne i den anden stat har pligt til om muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i den førstnævnte stat har gjort, hvad de kunne for selv at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er spontan udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Chile er i besiddelse af oplysninger, som de skønner vil være nødvendige for skattemyndighederne i den anden stat, kan de uopfordret sende disse oplysninger til den anden stats myndigheder.

En tredje mulighed er automatisk udveksling af oplysninger. De to staters skattemyndigheder kan f.eks. blive enige om, at de automatisk sender hinanden såkaldte masseoplysninger om bestemte indkomsttyper, f.eks. rentebetalinger til personer, som er hjemmehørende i den anden stat.

Artiklen giver også de to staters skattemyndigheder mulighed for at gennemføre fælles undersøgelser i konkrete sager, undersøgelser målrettet mod særlige erhvervsgrøner etc.

De danske skattemyndigheder kan modtage oplysninger fra de chilenske skattemyndigheder, der kan

være af betydning for deres behandling af danske indkomst- og formueskatter (samt moms), ligesom de skal sende oplysninger til de chilenske myndigheder til disses behandling af chilenske indkomst- og formueskatter (samt moms), jf. artikel 26. Endvidere kan de to staters myndigheder deltage i fælles undersøgelser i konkrete sager, jf. denne bestemmelse.

Hvis skattemyndighederne i Chile anmoder skattemyndighederne i Danmark om oplysninger til brug for chilensk beskatning, har de danske myndigheder altså pligt til at videresende de ønskede oplysninger til de chilenske myndigheder. Hvis de danske myndigheder ikke allerede er i besiddelse af de pågældende oplysninger, skal de indhente dem hos personer og selskaber m.fl. her i landet til videresendelse. De danske myndigheder skal også indhente oplysningerne, selv om de ikke selv skal bruge dem. Indhentning af oplysninger her i landet sker efter dansk lovgivning, især skattekontrolloven, og kan om nødvendigt gennemtvinges efter denne lovgivning.

Artikel 27. Diplomater m. fl.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater m.fl. Artiklen begrænses i sit indhold af folkeretten på dette område.

Artikel 28. Forskellige regler.

Artiklen har forskellige specialregler.

Efter punkt 1 skal overenskomsten skal ikke fortolkes, så den begrænser Chiles ret til at beskatte udbetalinger fra fælles investeringskonti eller fonde, som skal være administreret af en person, hjemmehørende i Chile, og som skal svare skat af fortjeneste, som er overført fra investeringer fra formuegoder, der befinder sig i Chile.

Punkt 2 fastslår, hvorledes eventuelle uoverensstemmelser skal løses i forhold til konsultationsreglerne i GATS-aftalen (General Agreement on Trade in Services).

Punkt 3 går ud på, at overenskomsten ikke forhindrer Chile i at gennemføre sin lovgivning om udenlandske investeringer (DL 600).

Punkt 4 indeholder en anti misbrugs erklæring om, at de to stater vil forhandle om ændringer af overenskomsten, hvis det viser sig, at dens bestemmelser kan anvendes til at opnå fordele, som ikke var påtænkt.

Efter punkt 5 har Chile ret til at pålægge en person, hjemmehørende i Danmark, såvel såkaldt »first category tax« som såkaldt »additional tax« af fortjeneste, som kan henføres til den pågældendes faste driftssted, beliggende i Chile. Punktet har betydning ved anvendelsen af artikel 7.

Artikel 29. Ikrafttræden.

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft, når begge lande har givet underretning. Overenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

For så vidt angår Danmark, finder dobbeltbeskatningsoverenskomsten anvendelse fra og med det følgende indkomstår

Artikel 30. Opsigelse.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har virkning på ubestemt tid, men den kan opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Efter lovforslagets § 2 træder loven i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Efter lovforslagets § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, idet skattespørgsmål hører under det færøske og det grønlandske hjemmestyres kompetence. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.